

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

Factors Enhancing Decision Making to Travel and Tourism Motivation of Mobility-Impaired Persons in Bangkok Metropolis

ธนวัฒน์ สุกนารวงศ์ / Tanawat Sakunatawong

คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต / Faculty of Tourism and Hospitality,
Dhurakij Pundit University

E-mail: oh.cool@windowslive.com

มณฑกานติ ชุบชูวงศ์ / Montakan Chubchuwong

คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต / Faculty of Tourism and Hospitality,
Dhurakij Pundit University

E-mail: montakan.chu@dpu.ac.th

ประวัติบทความ

ได้รับบทความ 21 เมษายน 2565

แก้ไข 21 พฤษภาคม 2565

ตีพิมพ์ 21 พฤษภาคม 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยว 2) ปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และ 3) ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานครโดยทำการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างของคนพิการทางการเคลื่อนไหวจากสมาคมคนพิการกรุงเทพมหานคร และสมาคมนักกีฬาคนพิการ จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวมากที่สุดคือด้านความพร้อมในการรองรับกลุ่มคนพิการ โดยประเด็นที่สำคัญที่สุด คือการมีที่จอดรถสำหรับคนพิการ ป้ายสัญลักษณ์สำหรับคนพิการ และที่พักราคาพิเศษสำหรับคนพิการ ปัจจัยที่ผลักดันการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวมากที่สุด คือเพื่อต้องการพักผ่อนและผ่อนคลาย ต้องการท่องเที่ยวกับครอบครัว และเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ และปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว คือ ความงดงามของแหล่งท่องเที่ยว ความแปลกใหม่ของแหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่มีการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัย และความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวด้านการประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานครมากที่สุด ตามด้วยปัจจัยด้านราคา ตามลำดับ

คำสำคัญ: การส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนพิการ, การตัดสินใจท่องเที่ยวของคนพิการ, แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการ, คนพิการทางการเคลื่อนไหว, กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลอ้างอิง: ธนวัฒน์ สุกนารวงศ์ และ มณฑกานติ ชุบชูวงศ์. (2565). ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา, 11(1), 18-27. <https://doi.org/10.14456/jirgs.2022.3>.

Abstract

The objectives of this study were threefold: 1) to investigate factors enhancing travel decision making of mobility-impaired persons (MIPs) in Bangkok Metropolis, 2) to examine push and pull factors in their travelling, and 3) to explore factors enhancing travel decision making, influencing push and pull factors in their travelling. Questionnaires were administered to 400 MIPs from Bangkok's Disability Person Association and from Sports Association for the Disabled. The results revealed that the most crucial enhancing factor in MIPs' travel decision making was the readiness to support MIPs, in terms of availability of friendly parking areas, signage, and accommodation discounts, respectively. The push factors enhancing MIPs' travelling were for relaxation, for spending time with family during holidays, and for health recovery, respectively. The pull factors enhancing MIPs' travelling were the attraction, the uniqueness, as well as the available safety information of a tourist destination. In addition, the results from the multiple regression analysis indicated that publicity was the most important factor enhancing travel decision making of MIPs in Bangkok Metropolis, followed by prices of accommodation.

Keywords: Decision Making to Travel of Mobility-Impaired Persons, Tourism Motivation of Mobility-Impaired Persons (MIPs), Mobility-Impaired Persons, Bangkok Metropolis

บทนำ

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและมีชื่อเสียงในเรื่องการให้บริการด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดีงาม แต่ปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีข้อจำกัดทางกายภาพ เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ เด็ก และสตรีมีครรภ์ มีความต้องการท่องเที่ยวแต่ประสบปัญหาและอุปสรรคในการเดินทาง โดยเฉพาะคนพิการที่มีข้อจำกัดในการใช้บริการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และการให้บริการที่พักสำหรับคนพิการ ทำให้กลุ่มคนพิการขาดโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมและเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ (ปัทมอร เสงี่ยมง, 2552: 3-4)

การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวนั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้ตรงต่อความต้องการของคนพิการทางการเคลื่อนไหว ซึ่งสุรรัตน์ เตชะทวีวรรณ (2555: 24) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจให้คนเดินทางเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวว่าเดินทางเพื่ออะไร และคาดหวังจะได้รับผลตอบแทนรูปแบบใด โดยปัจจัยของแรงจูงใจดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและกำหนดนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหว เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องตรงกับความต้องการที่แท้จริง ซึ่งผลดีของการที่คนพิการได้มีโอกาสท่องเที่ยว จะทำให้ได้รับความสุขสนุกสนาน พัฒนาสุขภาพจิต พัฒนาอารมณ์สุข ลดความเครียด ความวิตกกังวล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับกลุ่มสังคม และได้รับประสบการณ์ใหม่ (โสภณ จิมจินดา, 2553 อ้างใน ชีร์ตรงจิตพิทักษ์, 2556)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีนโยบายในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มคนพิการ ซึ่งมีแนวโน้มในการเติบโตทางตลาดอย่างมีศักยภาพ เนื่องจากเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพการใช้จ่ายสูงไม่แพ้ตลาดท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ แต่เนื่องจากการจัดสภาพแวดล้อมด้านอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะต่างๆ ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อคนพิการทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ประสบความยากลำบากที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ รวมถึงการเข้าบริการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำสาธารณะ ร้านของที่ระลึก เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นักท่องเที่ยวกลุ่มคนพิการ จึงต้องการการบริการและต้องการสินค้าที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและเพื่อความคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านการท่องเที่ยว ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุง และพัฒนาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่เหมาะสม และมีความสอดคล้องกับความต้องการของคนพิการทางการเคลื่อนไหว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 3) เพื่อศึกษาปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ คนพิการทางการเคลื่อนไหวในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและหญิง กำหนดตัวอย่างจากการคำนวณ ตามวิธีของ Yamane (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2559) ค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ได้จำนวนตัวอย่าง 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุปเพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ร่างกายและจิตใจ 2) ความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด 3) สังคมและวัฒนธรรม และ 4) การพัฒนาตนเอง

ส่วนที่ 3 เป็นปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) แหล่งท่องเที่ยว 2) กิจกรรมการท่องเที่ยว และ 3) ความปลอดภัย

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) การประชาสัมพันธ์ 2) ความพร้อมในการรับรองกลุ่มคนพิการ และ 3) ราคา

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความครบถ้วน ความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษาและความสอดคล้องกับเนื้อหาของงานวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับตัวอย่าง จำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีหาค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency)
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2-4 เกี่ยวกับปัจจัยผลักดัน ปัจจัยดึงดูด และปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

3) การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อวัดปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยว และปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยว

ผลการวิจัย

จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 คน พบว่า คนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 26 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพอิสระ มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีลักษณะความพิการขาอ่อนแรง มีสาเหตุความพิการมาจากโรคติดต่อ คือ โปลิโอ มีช่วงอายุที่เกิดความพิการตั้งแต่ 1-10 ปี และส่วนใหญ่ได้ลงทะเบียนคนพิการแล้ว

การศึกษาปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือความพร้อมในการรองรับคนพิการ รองลงมาคือ ด้านราคา และการประชาสัมพันธ์ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	Cronbach's alpha
ด้านประชาสัมพันธ์	4.30	.678	.944
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	4.24	.819	.864
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์	4.37	.695	.876
มีการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวโดยหน่วยงานรัฐ	4.30	.937	.886
ด้านความพร้อมในการรับรองกลุ่มคนพิการ	4.43	.807	.880
มีศูนย์บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	4.30	.789	.976
แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมแก่คนพิการอย่างครบครัน	4.38	1.008	.962
ผู้ให้บริการท่องเที่ยวมีมาตรฐานในการดูแลนักท่องเที่ยวที่เป็นคนพิการ	4.36	.989	.961
สถานที่ท่องเที่ยวมีทางลาดที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก	4.48	.890	.965
มีบริการยานพาหนะที่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่คนพิการ	4.40	1.009	.965
มีป้ายสัญลักษณ์สำหรับคนพิการ	4.54	.797	.963
มีที่จอดรถสำหรับคนพิการ	4.56	.796	.964
ด้านราคา	4.36	.687	.893
แหล่งท่องเที่ยวมีการกำหนดค่าบริการต่างๆ อย่างเหมาะสม เช่น ค่าที่พัก	4.50	.753	.734
อาหาร โปรแกรมนำเที่ยว			
ที่พักราคาลดพิเศษสำหรับคนพิการ	4.46	.906	.711
มีแพ็คเกจการท่องเที่ยวสูงใจสำหรับคนพิการ	4.39	.938	.706
สามารถผ่อนชำระค่าท่องเที่ยวเป็นงวดๆ ได้	4.08	1.239	.939
รวม	4.36	.627	.828

1) ด้านความพร้อมในการรับรองกลุ่มคนพิการ พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การมีที่จอดรถสำหรับคนพิการมีความสำคัญมากที่สุด

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

2) ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยส่งเสริมการด้านตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก และพบว่า การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความสำคัญมากที่สุด

3) ด้านราคา พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยส่งเสริมการด้านตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก และพบว่าสถานที่แหล่งท่องเที่ยวมีการกำหนดค่าบริการต่างๆ อย่างเหมาะสม เช่น ค่าที่พัก อาหาร โปรแกรมนำเที่ยว มีความสำคัญมากที่สุด

การศึกษาปัจจัยผลกดันในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว พบว่าปัจจัยผลกดันที่สำคัญที่สุดคือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด ด้านร่างกายและจิตใจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยผลกดันในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว

ปัจจัยผลกดัน	$\bar{X}$	S.D.	Cronbach's alpha
ด้านร่างกายและจิตใจ	4.10	0.760	.923
เพื่อพักผ่อนและผ่อนคลาย	4.53	.721	.840
เพื่อฟื้นฟูสุขภาพ	4.30	.858	.848
เพื่อหลบหนีจากชีวิตประจำวัน	3.47	1.315	.815
เพื่อหลบหนีความเครียดจากการทำงาน	4.10	1.074	.792
ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด	4.15	0.651	.896
เพื่อท่องเที่ยวกับครอบครัว	4.52	.637	.857
เพื่อรู้จักเพื่อนใหม่	4.00	.980	.751
เพื่อพบปะเพื่อนเก่า	3.88	1.071	.737
เพื่อใช้เวลากับคนรัก	4.18	.895	.794
ด้านสังคมและวัฒนธรรม	4.06	0.885	.840
เพื่อพบเจอวัฒนธรรมใหม่ๆ	4.20	.901	.918
เพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	4.03	1.057	.926
เพื่อเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์	4.03	1.024	.913
เพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในท้องถิ่น	3.98	1.075	.955
ด้านการพัฒนาตนเอง	4.27	0.666	.845
เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง	4.32	.853	.856
เพื่อค้นหาตนเอง	4.23	.816	.843
เพื่อความภาคภูมิใจในตนเอง	4.18	.848	.857
เพื่อเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยว	4.36	.878	.890
รวม	4.14	0.601	.819

1) ด้านการพัฒนาตนเอง โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า เพื่อเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยว มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง เพื่อค้นหาตนเอง และเพื่อความภาคภูมิใจในตนเอง ตามลำดับ

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

2) ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า เพื่อท่องเที่ยวกับครอบครัว มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อใช้เวลากับคนรัก เพื่อรู้จักเพื่อนใหม่ และเพื่อพบปะเพื่อนเก่า ตามลำดับ

3) ด้านร่างกายและจิตใจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า เพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายมีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อฟื้นฟูสุขภาพ เพื่อหลบหนีความเครียดจากการทำงาน และเพื่อหลบหนีจากชีวิตประจำวัน ตามลำดับ

4) ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า เพื่อพบเจอวัฒนธรรมใหม่ๆ มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ เพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม และเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในท้องถิ่น ตามลำดับ

การศึกษาปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว พบว่าปัจจัยดึงดูดที่สำคัญที่สุดคือ ด้านความปลอดภัย รองลงมาคือ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว

ปัจจัยดึงดูด	$\bar{X}$	S.D.	Cronbach's alpha
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	4.36	.649	.917
ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว	4.28	.827	.895
ความแปลกใหม่ของแหล่งท่องเที่ยว	4.43	.769	.878
ความงดงามของแหล่งท่องเที่ยว	4.47	.704	.878
ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว	4.28	.891	.887
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.21	.814	.895
ความหลากหลายของกิจกรรมท่องเที่ยว	4.27	.924	.927
กิจกรรมท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.31	.884	.926
มีการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.12	1.039	.922
มีการจัดกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น	4.13	.934	.910
ด้านความปลอดภัย	4.39	.757	.953
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว	4.34	.929	.934
สถานที่ท่องเที่ยวมีการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัย	4.43	.753	.948
รวม	4.32	.656	.857

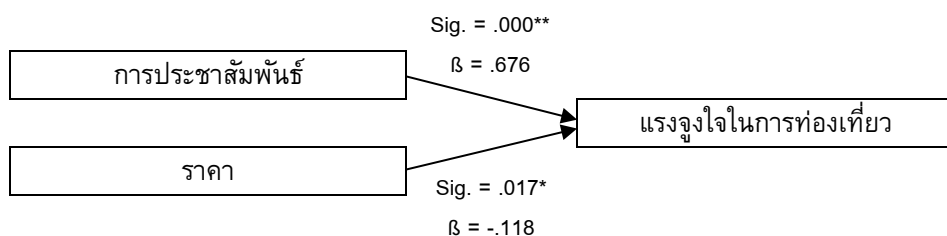
1) ด้านความปลอดภัยโดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวที่มีการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยมีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ

2) ด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า ความงดงามของแหล่งท่องเที่ยว มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ ความแปลกใหม่ของแหล่งท่องเที่ยว ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว และชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ

3) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายข้อย่อย พบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือ ความหลากหลายของกิจกรรมท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการ ตามลำดับ

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

การศึกษาปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ และด้านราคามีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมในการรับรองกลุ่มคนพิการ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวมากที่สุด เนื่องจากคนพิการทางการเคลื่อนไหวถือว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความต้องการเหมือนกับคนทั่วไปในสังคม มีวิถีชีวิตมิได้แตกต่างอะไรกับคนในสังคม หากแต่ความบกพร่องทางกายนั้นอาจส่งผลให้การเข้าถึงในหลายๆ กิจกรรมนั้น มีอุปสรรคอยู่บ้าง ดังนั้นความพร้อมในการรับรองกลุ่มคนพิการ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คนพิการทางการเคลื่อนไหวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างเท่าเทียมกับคนทุกคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิทักษ์ ศิริวงศ์ และ ปัทมอร เลี้ยงแดง (2554) พบว่า หากแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้มีการเตรียมสถานที่ หรือเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการรองรับนักท่องเที่ยวคนพิการมากนัก ทำให้การเข้าถึงและเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปได้โดยลำบาก จะทำให้คนพิการไม่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยว

ปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า คนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ด้านปัจจัยผลักดันโดยรวมอยู่ในระดับมากเนื่องจากการท่องเที่ยวถือเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อคนพิการนั้น เมื่อคนพิการทางการเคลื่อนไหวได้ไปท่องเที่ยวก็จะเกิดความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้เรียนรู้สังคมภายนอกได้ประสบการณ์ และยังได้ผ่อนคลายความเครียด จึงทำให้มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยว โดยพบว่ามีแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองมากที่สุด เนื่องจากคนพิการมีความสนใจในการเรียนรู้โลกกว้าง ต้องการค้นพบสิ่งใหม่ๆ เพื่อค้นหาตนเอง และยังเป็นการเพิ่มประสบการณ์ในการท่องเที่ยว (อิสระ อูปดี, 2561) รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด เนื่องจากการเดินทางของคนพิการมักจะไม่เดินทางโดยลำพังแต่จะต้องมีผู้ร่วมเดินทางด้วยเสมอ (กัลยา สว่างคง และ พิทักษ์ ศิริวงศ์, 2560) ซึ่งการเดินทางเป็นกลุ่ม หรือการเดินทางกับครอบครัวทำให้เกิดการใกล้ชิด ได้เรียนรู้นิสัยมากขึ้น มีการช่วยเหลือซึ่งกัน เป็นการสานความสัมพันธ์ในครอบครัวได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับการศึกษาของปัทมอร เลี้ยงแดง (2552) ที่พบว่า การที่คนพิการจะมีความสุขกับการท่องเที่ยวได้นั้นจะต้องมีเพื่อนร่วมทางอย่างน้อย 1 คน สำหรับการให้ความช่วยเหลือบางอย่าง หรืออย่างน้อยเพื่อเดินทางจะช่วยเก็บภาพความทรงจำแห่งความสุขเพื่อเป็นแรงใจในการท่องเที่ยวครั้งต่อไป

ปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า คนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ด้านปัจจัยดึงดูดโดยรวมอยู่ในระดับมากเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทยมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ หรือมีลักษณะน่าประทับใจ มีเอกลักษณ์ เนื่องจากมีความงามตามธรรมชาติ เช่น

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

ชายหาดขาว แนวปะการังที่มีสีสันสวยงาม รวมทั้งปลาชนิดต่างๆ ป่าที่มีพันธุ์ไม้นานาชนิด หรือความงดงามที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ทะเลสาบ รีสอร์ต เป็นต้น เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า คนพิการทางการเคลื่อนไหวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยมากที่สุด เนื่องจากคนพิการทางการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่มีอุปสรรคทางด้านร่างกาย ดังนั้นจึงต้องการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมบัติ กาญจนกิจ (2557) ที่กล่าวว่า ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวจะกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว แต่ถ้านักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือถูกคุกคามในแหล่งท่องเที่ยว จะทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อแหล่งท่องเที่ยวได้ และเป็นผลให้การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นลดลง รองลงมาคือด้านแหล่งท่องเที่ยวเพราะว่าประเทศไทยมีความโดดเด่นในเรื่องของการท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นมามีใหม่ตลอด เหมาะแก่การพักผ่อน หย่อนใจ

ข้อเสนอแนะ

1) ผลจากการศึกษาที่พบว่าปัจจัยส่งเสริมการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหว โดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยผลจากการศึกษานั้นสามารถนำไปวางแผนพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มคนพิการ และทำให้คนพิการทางการเคลื่อนไหวตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น

1.1) ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์มากที่สุด เป็นปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจในการท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในเรื่องการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านช่องเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นรูปแบบที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้ มีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชัดเจน เช่นการรีวิวการท่องเที่ยวสำหรับคนพิการผ่าน VDO หรือ YOUTUBE TIKTOK มีให้ข้อมูลต่างๆ ในการท่องเที่ยว การเดินทาง เป็นต้น

1.2) ด้านความพร้อมในการรับรองกลุ่มคนพิการ พบว่า ที่จอดรถสำหรับคนพิการเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจในการท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวควรจัดหาที่จอดรถสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ควรบูรณาการความร่วมมือในการวางแผนผัง การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะในการเดินทางท่องเที่ยว การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวลและการเข้าถึงอย่างเท่าเทียม รวมถึงการเร่งรัดและควบคุมให้สถานบริการต่างๆ ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล

1.3) ด้านราคา พบว่า แหล่งท่องเที่ยวควรมีการกำหนดค่าบริการต่างๆ สำหรับคนพิการโดยเฉพาะ เช่น มีราคาดพิเศษสำหรับคนพิการและครอบครัว เพื่อให้ถูกกว่าราคานักท่องเที่ยวทั่วไป สำหรับค่าที่พัก อาหาร โปรแกรมนำเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจในการท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรความสำคัญกับการพิจารณาในการกำหนดราคาค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของคนพิการทางการเคลื่อนไหวให้มากขึ้น

2) ผลจากการศึกษาที่พบว่า แรงจูงใจปัจจัยผลักดันในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก-มากที่สุด จะเห็นได้ว่าคนพิการทางการเคลื่อนไหว ได้แสดงออกว่าความพิการไม่ใช่อุปสรรคสำคัญในการท่องเที่ยว โดยแม้ว่าจะมีความพิการแต่ก็ยังคงมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเหมือนกับคนอื่นๆ ทั่วไป

2.1) ด้านร่างกายและจิตใจ พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครต้องการพักผ่อนและผ่อนคลายมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น มีทางลาดสำหรับรถเข็นคนพิการ เพื่อสะดวกในการขึ้น-ลง ตามสถานที่ต่างๆ หอน้ำสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และเพียงพอที่จะรองรับคนพิการ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกตามสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก เพื่อคนพิการสามารถเข้าถึงและสามารถเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนได้อย่างแท้จริง

2.2) ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครต้องการท่องเที่ยวกับครอบครัวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรมีการจัด

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

กิจกรรมที่สามารถทำกิจกรรมทั้งครอบครัวได้ เช่นการจัดโปรโมชั่น สำหรับครอบครัวคนพิการ หรือ โครงการเยี่ยมเยียนคนพิการด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ มีสิทธิพิเศษสำหรับครอบครัวที่มีคนพิการไปพักด้วย โดยคนพิการทางการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวมากับครอบครัว เนื่องจากมีความจำเป็นที่ต้องมีคนดูแลอย่างใกล้ชิด

2.3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครต้องการพบเจอวัฒนธรรมใหม่ๆ มากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการพัฒนาการบริการที่เล็งเห็นถึงประโยชน์และความสะดวกสบายให้คนพิการทางการเคลื่อนไหวได้เข้าถึง เช่นงานประเพณีในแต่ละพื้นที่ ควรมีกิจกรรมที่รองรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวให้สามารถร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้และควรมีกิจกรรมที่ส่งผลให้คนพิการ เข้าใจถึงวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมของแต่ละพื้นที่

2.4) ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครต้องการเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว เป็นต้น ควรกำหนดนโยบายเพื่อเปิดโอกาสให้คนพิการทางการเคลื่อนไหวได้มีโอกาสเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ สามารถลงมือทำกิจกรรมต่างๆ ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป และกิจกรรมต่างๆ ควรคำนึงถึงการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของคนพิการ ให้เท่าเทียมกับคนทั่วไปเพื่อเป็นการพัฒนาตนเองในการท่องเที่ยวให้กับคนพิการทางการเคลื่อนไหว รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวควรจะมีการให้ข้อมูลรายละเอียด เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น

3) ผลจากการศึกษาที่พบว่า แรงจูงใจปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงดีมาก ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรตระหนักในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับกลุ่มคนที่มีข้อจำกัดทางกายภาพ เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวก รวมทั้งความปลอดภัยสูง เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และมีหน้าที่จัดบริการพื้นฐานแก่ประชาชน ต้องตระหนักถึงความต้องการของคนพิการ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อครอบคลุมแก่ประชาชนทุกกลุ่ม ตลอดจนให้ความสำคัญด้านสาธารณสุขปโภค เช่น อาคารสถานที่ให้มีลักษณะสากลสำหรับพิการ ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ที่เรียกว่า Universal Design เพื่อเป็นการรองรับในการที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะสามารถจัดการการให้บริการและทำธุรกิจได้โดยมีกลุ่มลูกค้ากลุ่มนี้เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ก็จะทำให้คนพิการนั้นสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ได้เหมือนกับคนสังคมอย่างมีความสุข

3.1) ด้านแหล่งท่องเที่ยว พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด โดยความงดงามของแหล่งท่องเที่ยวทำให้ต้องการมาท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหามาตรการในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม และควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในด้านความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวต่อคนพิการทางการเคลื่อนไหว

3.2) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทำให้ต้องการมาท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และเอื้ออำนวยให้คนพิการทางการเคลื่อนไหวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ และอาจมีอุปกรณ์ หรือผู้ช่วย หรือผู้ให้บริการในกิจกรรมนั้นๆ

3.3) ด้านความปลอดภัย พบว่า โดยภาพรวมคนพิการทางการเคลื่อนไหวที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับความปลอดภัย โดยสถานที่ท่องเที่ยวมีการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยทำให้ต้องการมาท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวควรพัฒนาการบริการ ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ ควรมีการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัย รวมไปถึงการพัฒนาสิ่งบริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัยเพื่อคนพิการแต่ละประเภท เช่น ป้ายอธิบายต่างๆ มีวีลอร์คเกอร์ มีบริการรถกอล์ฟ มีรถรางบริการรับส่งคนพิการ เป็นต้น

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2559). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา สว่างคง และ พัทธ์ชัย ศิริวงศ์. (2560). เรื่องเล่าการท่องเที่ยวของผู้พิการทางสายตาในสังคมไทย. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 7(2), 20-19.
- ธีร์ ตรงจิตพิทักษ์. (2556). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปัทมอร เสี่ยงแดง. (2552). การท่องเที่ยวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวในสังคมไทย. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัทธ์ชัย ศิริวงศ์ และ ปัทมอร เสี่ยงแดง. (2554). การท่องเที่ยวของผู้พิการทางการเคลื่อนไหวในสังคมไทย. *Veridian E-Journal*, 4(2), 221-228.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2557). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริรัตน์ เตชาทวีวรรณ. (2555). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อิสระ อุปดี. (2561). แรงจูงใจ การเปิดรับข่าวสาร การตัดสินใจและรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการ. การค้นคว้าอิสระ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.